

**Intervenció del primer secretari i candidat,
José Montilla
MITING A VILADECANS
14 de novembre de 2010**

Companyes i companys,

Amigues i amics,

Molt bon dia, Viladecans!

Moltes gràcies!

Hem començat amb bon peu la campanya electoral més decisiva dels últims temps.

Totes les campanyes ho són, però aquesta no és com qualsevol altra.

Perquè està en joc el futur de Catalunya, i el model de societat que volem.

José Luis, muchas gracias por acompañarnos, como siempre, y apoyarnos.

Tú también sabes que estas elecciones son decisivas para el proyecto político de todos los socialistas.

José Luis, Artur Mas, que no ha votado cada año contra los presupuestos de tu Gobierno, unos presupuestos vitales para luchar contra la crisis y para las inversiones en Catalunya;

Artur Mas, que ya no disimula que prefiere a Rajoy de Presidente... seguramente porque Rajoy dijo ayer en Tarragona que estaba muy contento que Convergència haya copiado su programa económico y que hace unas semanas afirmaba, con Duran i Lleida, que eras "un cadáver político"...

Bueno, pues yo te veo... muy bien... físicamente y políticamente, he de decir.

Pues, como te decía, Artur Mas es el mismo que dice, con total desfachatez, que estas elecciones "no son unas elecciones entre izquierdas y derechas, sino entre el presente que tenemos, y el futuro que queremos".

Hay que tener descaro para decir tal cosa...

Estos profesionales de la derecha, siempre dicen lo mismo: que las diferencias entre la izquierda y la derecha son cosas antiguas, cosas del pasado... que ya no sirven.

Lo dicen siempre los mismos: los conservadores, que quieren parecer diferentes, más modernos, más aceptables, más elegantes, pero que son... lo que son: lobos que se disfrazan con pieles de cordero, no otra cosa.

Lo dicen esos que no dudaron en votar dos veces la investidura de Aznar y que no votaron en favor de la tuya ni en 2004 ni en 2008. Espero que su apoyo no nos haga falta en 2012.

Porque entre Rajoy y tú... prefieren al líder de la catalanofobia, qué curiosidad, el de los ataques más brutales a la cohesión social de Catalunya, a la lengua catalana, y al autogobierno de Catalunya.

En fin, ya lo ves: Artur Mas está dispuesto a cualquier cosa con tal de llegar a la Presidencia de la Generalitat.

Yo, justo lo contrario... yo no estoy dispuesto a traicionar a Catalunya pactando con el PP para obtener la Presidencia, os lo puedo asegurar.

Y tampoco a mantenerme en ella pactando con quien quiera hacer un referéndum por la independencia.

A las pruebas me remito: nunca Catalunya ha tenido un mayor nivel de autogobierno, una mejor financiación y una mayor inversión del Estado que cuando yo he presidido la Generalitat. Esto son hechos, y no palabras.

Lo sabes bien, porque algunas discusiones y algunas diferencias hemos tenido.

Pero, juntos, con diferencias, pero sobre todo con acuerdos

hemos dado a Catalunya el período más largo de progreso y de autogobierno....

Y lo que nos queda!

¡A tí! ¡Y a mí!

José Luis... sé bienvenido!!!!

Ahir ho explicava a Tarragona.

Artur Mas és a vegades la dreta estatutària.

Una dreta presentable.

La que es veu.

Però no us confongueu: aquella que veieu

no és la que mana, la que dirigeix Mas,

la que vol governar Catalunya.

Ahir ja li deia a Alfredo Pérez Rubalcaba...

Que ho va entendre perfectament.

La Convergència que volia cooperar amb Espanya és el passat.

La d'avui no vol col·laborar,

Vol trencar i separar-se.

Sota la seva imatge presentable,
S'amaga una altra dreta, la sobiranista,

I també la dreta independentista
que promou un referèndum per la independència,
en què Artur Mas ha dit reiteradament que votaria que sí.

Ja ho veieu. Com un prèsec. Per fora, estatutaris. Per dins, sobiranistes.
I en el seu cor, en el pinyol: independentistes!

Però tots, de dretes: La dreta que admira a Cameron.
I que no exclou un pacte amb el PP, tot el contrari.

I ja sabem què passa quan la dreta es treu la careta.

Ho estem veient aquests dies al Regne Unit, on el govern de Cameron ha anunciat la retallada més dràstica d'un país de la Unió Europea, i de la història del seu país des de la postguerra.

La dreta de Cameron al Regne Unit pretén acomiadar mig milió de funcionaris.

I precisament aquest model: el dels acomiadaments, i el de les retallades de l'Estat del Benestar, és el referent de la dreta: el mirall en què s'inspiren Mariano Rajoy i Artur Mas. I no se n'amaguen. A vegades sí hi ha coses que amaguen.

Per això, a Catalunya ara ens hi juguem molt, i els propers anys seran decisius.

I cal parlar clar, com jo he fet i ho penso seguir fent.

Davant l'ambigüitat de Convergència, jo m'he compromès de manera clara amb la ciutadania.

Per això, he presentat a l'inici de campanya els meus CINC Compromisos per Catalunya:

PRIMER. No pactaré amb el PP, en cap circumstància.
Ni un pas enrere en polítiques socials.
Ni un pas enrere en la defensa de la cohesió social, del català i de Catalunya.

SEGON. Defensaré l'Estatut, tot l'Estatut, i res més que l'Estatut.
No volem falses dreceres en el desenvolupament de l'autogovern.

TERCER. Òbviament, no convocaré, promouré o toleraré un referèndum il·legal i inconstitucional sobre la independència.
Cap aventura que divideixi la societat catalana.

QUART. Lideraré la lluita contra la crisi, fent les reformes necessàries perquè cal fer reformes per garantir la recuperació econòmica, sense fer un pas enrere en polítiques socials que hem anat consolidant.

Si volem sortir enfortits de la crisi, cal treballar dur i amb les idees clares. I calen més reformes, des de l'esquerra, per guanyar competitivitat sense recular en benestar.

I PER FER AIXÒ POSSIBLE, AQUESTA ÉS LA MEVA GARANTIA.

CINQUÈ. Faré un Govern socialista, d'esquerres, progressista i catalanista, per garantir la governabilitat i el futur de Catalunya.

Amigues i amics, en temps de crisi, ens convenen certes, i no invents ni aventures.

El nostre país, Catalunya no parteix de zero. Ens els darrers anys hem treballat de valent, i deixem un país sòlid i preparat.

Ja no és aquell país conformista dels 23 anys de Convergència i Unió. Som un país dinàmic, modern, això sí, que passa per un moment difícil. Passa en altres països per la crisi econòmica. Però som un país preparat per continuar avançant.

Amigues i amics,

La crisi és dura i serà dura, encara, però el pitjor ja ha passat... i ha estat amb un Govern de progrés que hem aguantat les prestacions socials i les hem incrementat, al temps que hem fet les reformes que calia.

I, ara, la recuperació econòmica, com la recuperació del nostre vot, ja és nota... no tot són males notícies.

Precisament divendres passat, la Consellera de Treball, la Consellera Serna ens anunciava que la creació neta d'empreses a Catalunya ha crescut per primer cop en els darrers tres anys. També gràcies a un pla del nostre Govern, al Pla *Inicia* que vam posar en marxa ara fa un temps.

I que, si comparem les persones que estaven ocupades en el primer trimestre amb les que estaven ocupades en el segon trimestre d'aquest any, el 95% continuen mantenint-se en la seva ocupació.

Això són bones notícies. I quan tenim bones notícies, també les hem de dir i sentir-nos orgullosos de la feina ben feta. Queden moltes coses a fer però hi ha coses que s'han fet i que s'estan fent en la bona direcció.

Companyes i companys, en els darrers anys:

10 places d'escola bressol cada dia, 15, per ser exactes.

9 és el nombre de vegades que hem multiplicat l'energia eòlica en els darrers anys

8 vegades més biblioteques i 8 nous hospitals, 2 en aquesta comarca;

7 és per quant hem multiplicat la capacitat de dessanalitzar aigua en 4 anys

6 cops més de borses d'habitatge juvenil;

5 mestres nous al dia;

4 és el nombre de vegades que s'han multiplicat les persones desocupades beneficiaries de formació ocupacional en aquests 4 anys;

3 places de residència cada dia;

2 escoles per setmana;

I tot això ho hem fet a servei d'un país, que és Catalunya, i tot això i molt més ho hem fet en un context de crisi i de caiguda dels ingressos.

Mireu, aquestes xifres no són només quatre números: són polítiques reals amb efectes reals sobre les persones, que estic molt orgullós d'haver impulsat.

Segurament tot és millorable, i per descomptat no podem resignar-nos a la situació de crisi en què es troben moltes famílies i empreses, però la tasca de govern ha estat útil i pensada per ajudar la ciutadania.

Tingueu-ho clar: som la garantia de progrés que el país necessita, i ho hem demostrat amb fets, també aquí a aquesta comarca, on:

Amb els nous Hospitals de Sant Boi i de Sant Joan Despí, i amb la futura ampliació de l'Hospital de Viladecans.

Precisament a Viladecans també, s'ha construït el nou Centre Social i Sanitari *Frederica Montseny*.

Disposem de 10 nous centres educatius en municipis propers a aquí, a Castelldefels, Gavà, Sant Boi, El Prat de Llobregat i Viladecans, per no parlar de l'altre part del Llobregat i la part alta.

Hem rehabilitat barris de la mà dels Ajuntaments com Vistalegre, a Castelldefels; Sector de Ponent i la Montserratina, aquí a Viladecans; Serra de les Farreres, a Gavà; Casablanca a Sant Boi; i Sant Cosme, a El Prat de Llobregat. Molts altres a l'altra part del Llobregat, a la part mitja i alta. Barris més dignes, que són també barris més segurs.

Volem unes ciutats millor connectades.

Hi ha obres en curs de gran importància, com:

les relacionades amb la Línia 9 del metro, per exemple. El túnel ja arriba des de l'aeroport fins a L'Hospitalet, que encara no funciona. Funciona la part de Santa Coloma...;

el **Centre Intermodal del Baix Llobregat a El Prat**, que serà un dels 3 nusos de connexió del tren d'alta velocitat amb la xarxa de transport públic de la Regió Metropolitana de Barcelona, juntament amb Sants i la Sagrera.

I **farem infraestructures noves**: com la línia de rodalies entre Castelldefels-Cornellà- Zona Universitària; o l'ampliació de la Línia 2 fins a la Fira; i l'ampliació de la Línia 3 direcció cap a Esplugues, Sant Just i Sant Joan Despí.

La inversió no té precedents.

En són clars exemples:

la **nova Terminal-1 de l'Aeroport de El Prat**, amb una inversió molt important, amb una generació de treball molt important, s'han generat 3.000 nous llocs de treball directes;

la **dessalinitzadora del Llobregat**, la planta més gran d'Europa, que garanteix la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona i altres comarques, i que ens permet no haver de patir més per l'aigua.

Estem impulsant projectes que garanteixen que aquesta comarca també s'incorpori a la nova economia catalana, exportadora, i d'alt valor afegit.

Tenim el Parc Aeroespacial de Viladecans; el Centre de disseny integral de l'automobilisme, a la l'altra banda del Llobregat, amb el suport de les empreses. **Per això, l'Audi Q3 es farà a Catalunya.**

Tenim una Zona d'Activitat Logística ampliada i un Port de Barcelona en ampliació, que, juntament amb l'aeroport (i la seva nova terminal 1), creen un triangle virtuós que serà la porta comercial del Sud d'Europa...

Mireu, per tot això, hem d'evitar que per aquestes i altres coses, CiU faci passos enrere en el camí de progrés que hem impulsat.

I tinc clar que només els socialistes podem garantir que no donarem ni un pas enrere en polítiques de benestar; farem reformes, sí; però per garantir el seu futur, no per hipotecar-lo.

Per això us demano també la vostra confiança, per poder demostrar el que encara som capaços de fer amb una gran victòria, i una majoria sòlida.

Amigos y amigas, José Luis,

El riesgo de una victoria de CiU es doble. Supondría dar marcha atrás en las políticas sociales. Y también supondría una gran incertidumbre sobre las relaciones de Cataluña con el resto de España.

Artur Mas no descarta pactar con quienes proponen el referéndum independentista, pero tampoco descarta pactar con el PP que recurrió el Estatut.

¿Podemos confiar en alguien a quien le da igual pactar con Esquerra Republicana que con el PP?

¿O en alguien que cuando es requerido a dar explicaciones ante la justicia por presuntas irregularidades cometidas por su partido, se dedica a acusar a la Fiscalía de haber entrado en campaña?

José Luis: Artur Mas no es de fiar, no es de fiar.

Com sempre, Artur Mas s'amaga, s'amaga.

Per cert, tampoc em diu res a la meua oferta de debats cara a cara. Jo vull debats clarificadors.

I encara hi som a temps. Reitero la meua oferta. Dos debats, en català i castellà, en dues televisions: una per a tota Espanya i una per a Catalunya. Espero la seva resposta. Que no s'amagui, que no s'amagui.

Tampoc es de fiar **Rajoy**, que assegurava esta semana que las elecciones catalanas serían "el inicio del cambio que necesita España".

Escolteu..., d'això res, de eso, nada!!
Que Rajoy siga esperando... tumbado, fumándose un puro.

Ahir a Tarragona deia que el *Financial Times* situa a Catalunya com la regió més potent del sud d'Europa, i l'única regió espanyola situada entre les 25 primeres. Fa tot just poques setmanes.

Y es que, José Luis, como sabes, por mucho que algunos se esfuercen en esconderlo, los gobiernos de derechas y de izquierdas, no son lo mismo.

No es lo mismo tener la peor tasa de España en ayudas a la dependencia, como es el caso de Madrid, que tener 132.000 personas recibiendo ayudas o servicios, gracias a la Ley de Dependencia, como pasa en Cataluña. Desarrollamos y cofinanciamos.

No és el mateix no construir cap nova residència pública, que crear tres places de residència cada dia, durant 7 anys!

No és el mateix retallar en sanitat i en atenció primària, que invertir 430€ més en salut per persona.

No és el mateix retallar un 22% la inversió educativa i no contractar mestres, que contractar-ne prop de 18.000 a Catalunya, en aquest sector.

No és el mateix un govern de progrés i catalanista del PSC; que un govern de retallades com el del PP a Madrid i com el que proposa Convergència i Unió.

José Luis, definitivamente, no es lo mismo! Y los ciudadanos lo saben.

Mireu, ho he dit els últims dies: com la majoria de catalans i catalanes, no sóc ni independentista, ni de dretes, només faltaria.

Avui, un govern catalanista, d'esquerres i progressista ja només és possible amb un Govern socialista. Perquè només un Govern Socialista pot continuar escrivint les pàgines de la justícia social, el catalanisme integrador i els ponts del diàleg federal. Les pàgines iniciades per Pasqual Maragall que jo he tingut l'honor de seguir escrivint.

Ara bé, els socialistes volem treballar per aquests objectius amb els que els comparteixin. Volem governar i, arribar a acords amb tots aquells que vulguin el millor per Catalunya.

Perquè el nostre horitzó d'autogovern, és l'Estatut.

Companyes i companys,

Aquests dies farem una campanya constructiva, explicant qui som, el que hem fet, el que volem fer, i qui són els nostres rivals.

Estic segur que ho sabrem fer, com tantes vegades ho hem fet. I que obtindrem un molt bon resultat.

Però vull compartir amb vosaltres una de les coses que més em preocupa en aquests moments, ja us podeu imaginar quina, l'abstenció.

Totes les enquestes ens diuen que la participació en les eleccions del 28 de novembre serà molt baixa. Hi ha qui pronostica que no votarà ni la meitat de l'electorat, que vol dir que molta gent que coneixeu, vosaltres i les persones que ens acompanyen fora, no anirà a votar o que, a hores d'ara, no sap a qui votar.

Més d'un milió i mig de catalans no sap què votarà.
Tot és possible, tot està obert.

Per això vull que ens adrecem directament, tots, al màxim nombre de ciutadans i ciutadanes de Catalunya aquests dies i demanem la seva ajuda, el seu compromís.

Amigues i amics, ja sabeu què passa quan la majoria no va a votar: que guanya la dreta.

Però estic convençut que això aquesta vegada no passarà.

Només us diré una cosa:
Allà on vaig noto que ja ha començat la reacció dels socialistes.

Avui a Viladecans, ahir a Tarragona, divendres a Sabadell, dijous a Barcelona, al començament de campanya. A tot arreu!

Noto que anem a més!
Que la reacció socialista i progressista és un fet i una realitat.

No necessito enquestes per saber que tot és possible
i que farem possible el que és necessari.

Estic animat i allà on vaig noto gent animada com vosaltres avui.

Amigues i amics, hem d'anar tots a votar per no fer passos enrere!

Som majoria els que volem progrés, la justícia social i l'autogovern.

Però també una majoria que no camina..., no avança

Una majoria que no parla..., calla i atorga
Una majoria que s'ho mira..., acaba veient com es retallen els seus drets...

Vull que la Catalunya silenciosa..., parli i decideixi!
No vull un país d'esquerres, amb un Govern de dretes, això no! Això no
passarà!
Vull tots els vots de la majoria!
Que no en falti cap... perquè després no ens haguem de penedir.

Per això ens hem de moure,
per una gran victòria del PSC a casa nostra.

Per això, aquests dies us necessito més que mai.

A Catalunya hi ha tres opcions de futur, però no són les que presenta Artur
Mas...

A Catalunya hem de decidir si volem:

Un Govern de CiU condicionat, segrestat i emmanillat pel PP:
és a dir, un Govern de dretes.

Un Govern de CiU hipotecat per ERC:
és a dir, un Govern nacionalista, sobiranista i independentista.

O un Govern socialista, catalanista, progressista i d'esquerres.

Aquest és el repte.
Aquesta és la gran elecció.
De vosaltres, la gent com vosaltres depèn.

Aquestes eleccions són molt importants i trascendentals

Decidirán el futur de tota una generació.

Elecciones difíciles,
pero decisiones simples y claras:

¿Izquierda... o derecha?
¿Izquierda... o derecha?!!!

¿Estatut... o Independencia?
¿Progreso... o recortes?
¿Justicia... o desigualdades?

¡Es esto lo que yo quiero!
Lo que quiere la mayoría
¡Esta es mi garantía!

No patiu que no estem sols...
El repte que us proposo és possible i necessari.

Amb vosaltres podré guanyar aquest combat.
Amb tots vosaltres, junts, el puc guanyar, el podem guanyar.

Sou la meva garantia...
i jo sóc la vostra garantia de progrés.

I compto amb tots vosaltres.

Ara a Catalunya li convé un Govern socialista i d'esquerres,
un govern catalanista i progressista.
La garantia de progrés que representa el PSC.

Amb vosaltres serà possible, amb vosaltres guanyarem aquest combat.

Visca Catalunya i visca el PSC!

A treballar i a guanyar!!

Moltes gràcies. Una abraçada.